

ματᾶν γὰρ οὐδὲν ἀξίωμα δαιμόνων ἔχω φράσαι.
 ὄρᾳ ὄρᾳ πάντ' ἀεὶ χρόνος, ῥέπων μὲν ἔνια,
 τὰ δὲ παρ' ἄμαρ αὐθις αὖξων ἄνω. 1455

ἔκτυπεν αἰθήρ, ὧ Ζεῦ.

ΟΙ. ὧ τέκνα τέκνα, πῶς ἄν, εἴ τις ἔντοπος,
 τὸν πάντ' ἄριστον δεῦρο Θησέα πόροι;

ΑΝ. πάτερ, τί δ' ἐστὶ τ' ἀξίωμ' ἐφ' ᾧ καλεῖς;

ΟΙ. Διὸς πτερωτὸς ἦδε μ' αὐτίκ' ἄξεται 1460
 βροντὴ πρὸς Αἰθην. ἀλλὰ πέμψαθ' ὡς τάχος.

ἀντ. α'.

ΧΟ. ἴδε μάλα μέγας ἐρείπεται
 κτύπος ἄφατος ὅδε διόβολος, ἐς δ' ἄκραν
 δεῖμ' ὑπῆλθε κρατὸς φόβαν. 1465

ἔπιηξα θυμόν· οὐρανῶ γὰρ ἀστραπὰ φλέγει πάλιν.

1451. μάτην mss. ματᾶν Bl. Jebb. Qu. μάταν (aut ματᾶν, coll. Aesch. Eum. 137. ἰδώμεθ' εἴ τι τοῦδε φροιμίον ματᾶ), aut μάταιον οὐδὲν —. ἀξίωμα] Propositum, consilium.

1453. ὄρῶν πάντ' ἀεὶ χρόνος ἔκλινεν ἕτερα, τὰ δ' ἐξῆρεν αὐθις αὖξων ἄνω Herw. Cf. Aj. 131. ὡς ἡμέρα (ἡμαρ ἐν?) κλίνει τε κἀνάγει πάλιν | ἅπαντα τὰνθρώπεια. O. R. 1213. ὁ πάνθ' ὄρῶν χρόνος. Fr. 280, 2. ὄρᾳ δ' ὄρᾳ Bergk. ταῦτ' mss. πάντ' Dind.

1454. ἐπεὶ μὲν ἕτερα (ἑτέρα L. pr.) mss. Correxī ῥέπων μὲν ἔνια. ἐπεὶ mss. στρέφων Hart. Nauck. Jebb. Dedi ῥέπων (deprimens). Cui mox opponitur αὖξων (αἴρων? tollens). Cf. Ant. 1158. τύχη γὰρ ὀρθοῖ καὶ τύχη (πάλιν?) καταρρέπει (κάτω ῥέπει) | τὸν εὐτυχοῦντα τὸν τε δυστυχοῦντι' ἀεὶ. Utique requiritur participium aliquid. Schol. τρέπων.

1455. τὰ δ' αὐθις παρ' ἡμαρ Mein., coll. v. ant. 1470. τάδε πῆματ' A. K. L. T. τάδ' ἐπ' ἡματ' B. V. τὰ δὲ παρ' ἡμαρ correctum ex schol. Lege τὰ δὲ (aut εἶτα) παρ' ἄμαρ. αὖξων mss. Qu. αἴρων. Cf. tamen 1567. πάλιν σφε δαίμων δίκαιος αὖξοι.

1459. ἐφ' ᾧ καλεῖς] Qu. ἐφ' ὃ με καλεῖς.

1460. πτερωτὸς] Mirum βροντῆς epithetum. Jebb. confert Virg. Aen. 5, 319. 'et ventis et fulminis ocior alis.'

1461. βροντῆ] Qu. στεροπή. Sed cf. 1514. Ph. 1199. βροντῆς αὐγαῖς.

1466. ἔπιηξα θυμόν] Qu. ἔπιηξ' ἄφωνος. οὐρανία mss. Lege